

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/226/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119205903
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Popovičová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7119205903.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Popovičovej a členiek senátu JUDr. Gizely Majerčák a JUDr. Táne Veščičikovej v právnej veci žalobcov: 1. M. V., G.. XX.X.XXXX, K. Z. C., Q. XX, X. E. V., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. C., Q. XX, X. E. V., G.. XX.X.XXXX, K. Z. C., Q. XX, všetci zastúpení Mgr. Ing. Petrom Holéczym, advokátom so sídlom v Košiciach, Vojenská 5, proti žalovaným: 1. Mesto Košice, so sídlom v Košiciach, Trieda SNP 48/A, 2. M.. Q. C., G.. X.X.XXXX, K. Z. C., Ľ. P. XXX/X, X. M.. P. C., G.. XX.X.XXXX, K. A. I. V., L. P. XXXXX, F., obaja zastúpení advokátkou JUDr. Ivetou Rajtákovou, so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 10.06.2020 č.k. 13C/16/2019-310 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Vo vzťahu medzi žalobcami a žalovaným v 1. rade n e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaní v 2. a 3. rade majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zamietol žalobu a návrh žalobcu v 1. rade na prerušenie konania. Priznal žalovaným v 2. a 3. rade právo na náhradu trov konania proti žalobcom v 1. až 3. rade vo výške 100 %. Žalovanému v 1. rade nepriznal právo na náhradu trov konania voči žalobcom v 1. až 3. rade.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobcovia v 1. až 3. rade domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi podkrovia vo výmere 159 m², ktoré je vedené ako byt č. 5 v podkroví, ktorý je vedený na LV č. XXXXX O. C.. Ú. C. - A., U. C. - A. M. O. K. XX v obytnom dome súpisné číslo XXX, postavenom na parc. č. XXX - zastavaná plocha o výmere 447 m² a spoločných zariadení domu v pomere: žalobca v 1. rade v pomere 606/10000-in a žalobkyňa v 2. rade v pomere 1620/10000-in.

3. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalobcovia žalobu dôvodili tým, že žalovaní v 2. a 3. rade sú spoluvlastníkmi bytu č. X, nad ktorým sa nachádza podkrovie predmetného bytového domu, ktoré je t. č. vedené na LV č. XXXXX ako byt č. X, vedený pod B XX ako podkrovie o výmere 159 m². Podľa názoru žalobcov tento priestor nie je stavebne upravený ako byt, preto podľa ich názoru je spoločnou časťou domu tak, ako má na mysli zák. č. 182/1993 Z.z. Podkrovie bez stavebnej úpravy nemohlo byť nikdy vo výlučnom vlastníctve jedného zo spoluvlastníkov, preto zmena spoluvlastníctva na výlučné vlastníctvo tak, ako to vykonal žalovaný v 1. rade a na jeho pokyn kataster nehnuteľností, je nezákonná a právne neúčinná. Takýto stav vyplýva zo spoločného nezákonného postupu žalovaného v 1. rade, pôvodného vlastníka nehnuteľností, ktorý nerešpektoval ust. § 2 ods. 4 zák. č. 182/1993 Z.z.

V žiadosti o zápis nehnuteľnosti vedenej pod Z 1882/06 v príslušnom katastri nehnuteľností žalovaný v 1. rade neuviedol, ktoré verejné listiny predložil preto, aby byt bol zapísaný do katastra nehnuteľností. Žalobcovia nemajú prístup ku zbierke listín v katastri nehnuteľností, preto vychádzajú iba zo skutkového stavu, ktorý im je známy, a teda, že k bytu č. X v podkroví neexistuje žiadne stavebné či kolaudačné rozhodnutie, preto do katastra nemohol byť tento byt zapísaný. Takýto stav vznikol nezákonne, na základe žiadosti o opravu spoluvlastníckych podielov vedenej pod Z 1882/06 - pol. vz. 487/06, ktorú podal žalovaný v 1. rade. Žalobcovia sa domáhajú požadovaného určenia dôvodiac, že žalobcovia v 1. a 2. rade boli bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X v podkroví, pričom v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 24C/7/2019 sa domáhajú určenia vlastníckeho práva k tomuto bytu vo vzťahu ku žalovanému Mestu Košice. Žalobkyňa v 3. rade sa domáha v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 34C/23/2019 voči Spoločenstvu vlastníkov bytov a nebytových priestorov a spol. určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, na základe ktorej v rozpore so zákonom podľa tvrdení žalobkyne v 3. rade stratila vlastníctvo k bytu č. X. Tiež poukázali na konanie vedené pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 13C/388/2013 strán sporu E. J. c/a T. I. a spol., o určenie vlastníckeho práva k bytu č. 4 v predmetnom bytovom dome. Žalobcovia v priebehu konania navrhli súdu prerušiť konanie do právoplatného skončenia sporov vedených na Okresnom súde Košice pod sp. zn. 13C/388/2013, 34C/7/2019 a 34C/23/2019 tvrdiac, že od právoplatného skončenia týchto sporov záleží, či žalobcovia sú aktívne legitimovaní v tomto konaní. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení žalobcovia preukazovali rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 18C/309/2009, ktorým bola zamietnutá žaloba a vzájomná žaloba. Podľa žalobcov malo ísť o pozemok a stavbu na adrese Q. XX, z ktorého výsledku vyplýva, že žalobcovia sú vlastníci nehnuteľnosti, a to stavby letnej a zimnej záhrady na pozemku, ktorý je vo vlastníctve iných osôb. Žalobca v 1. rade preukazoval naliehavý právny záujem tiež z vydaných predbežných opatrení v konaní vedenom pod sp. zn. 34C/23/2019, v ktorom si žalobkyňa v 3. rade uplatnila vecné právo k bytu č. X G. Q. XX Z. C..

4. Súd prvej inštancie po oboznámení sa s výpisom z LV č. XXXXX, vedenom Katastrálnym úradom pre okres Košice I, obec Košice - Staré Mesto, katastrálne územie Stredné Mesto zistil, že na tomto je zapísaný meštiansky dom so súpisným číslom XXX, stojaci na parc. č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 447 m². V tomto bytovom dome sa nachádzajú byty a nebytové priestory. V časti B - vlastníci a iné oprávnené osoby je zapísaný ako vlastník bytu č. X v podkroví žalovaná v 2. rade a žalovaný v 3. rade, pričom tento byt patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva, rovnako aj podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku v rozsahu 1514/10000-in. Ako vlastník bytu č. X v podkroví tohto bytového domu je zapísané Mesto Košice, teda žalovaný v 1. rade, ako vlastník bytu č. X na prízemí bytového domu Q. XX je zapísaný C. K. ako výlučný vlastník s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku v rozsahu 397/10000-in, ako vlastníci bytu č. X na 1. poschodí predmetného bytového domu sú zapísaní žalovaní v 2. a 3. rade. Tento byt je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, pričom podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku je v rozsahu 1842/10000-in. Vlastníkmi bytu č. 2 na 1. poschodí predmetného bytového domu sú Q. K. v časti 9/20-in, v časti 1/20-iny Q. K. - I. P. K. v časti 1/20-iny a v časti 9/20-in s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku v časti 1685/10000-in. Vlastníkom bytu č. X na 1. poschodí predmetného bytového domu sú žalovaní v 2. a 3. rade, byt patrí do ich bezpodielového spoluvlastníctva, pričom spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku je 1620/10000-in, spoluvlastnícky podiel na tomto byte žalovaní v 2. a 3. rade je 942/1000-in a ďalším spoluvlastníkom bytu č. X je Q. K. spoluvlastnícky podiel 29/1000-in a M.. N. Z. v časti 29/1000-in, všetci majú spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na príslušenstve a na spoluvlastníckom podiele k pozemku v časti 1620/10000-in. Okrem týchto bytov sa vo vchode v bytovom dome na Q. XX Z. C. nachádzajú aj nebytový priestor č. X na prízemí, ktorý patrí do BSM žalovaných v 2. a 3. rade, pričom podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku je 408/10000-in. Ďalej priestor č. X na prízemí, ktorého výlučným vlastníkom je O. Y. s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku je 605/10000-in, priestor č. X na prízemí, ktorého výlučným vlastníkom je C. K. s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku v časti 225/10000-in, ďalej priestor č. X na prízemí predmetného bytového domu je výlučnou vlastníčkou M.. N. Z. s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku v časti 327/10000-

in a priestor č. 5 na prízemí predmetného bytového domu je výlučným vlastníctvom tohto Mesta Košice, teda žalovaného v 1. rade.

5. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I vedeného pod sp. zn. 34C/7/2019 strán sporu M. V. a spol. c/a Mesto Košice, o určenie vlastníckeho práva súd zistil, že žalobcovia sa domáhajú určenia, že sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X v podkroví bytového domu na Q. XX Z. C., zapísaného na LV č. XXXXX. Vo veci zatiaľ nebolo uskutočnené pojednávanie. Z pripojeného spisu Okresného súdu Košice I vedeného pod sp. zn. 34C/23/2019 strán sporu E. V. c/a Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov a spol., o neplatnosť dobrovoľnej dražby súd zistil, že v tomto konaní sa žalobkyňa sa domáha určenia neplatnosti dražby konanej na Notárskom úrade JUDr. M. M. dňa 25.06.2019, ktorou došlo k prevodu predmetu dražby, a to bytu č. 3 nachádzajúcom sa v predmetnom bytovom dome. Vo veci sa zatiaľ neuskutočnilo žiadne pojednávanie. Zo spisu Okresného súdu Košice I vedeného pod sp. zn. 13C/388/2013 strán sporu E. J. R. T. I. a spol., o určenie vlastníckeho práva k bytu č. X nachádzajúceho sa v predmetnom bytovom dome súd zistil, že spis sa nachádza na Najvyššom súde SR od 28.11.2018 v dovolacom konaní z dôvodu dovolania podaného žalobkyňou voči rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/256/2017. Prvostupňový súd zamietol žalobu žalobkyne a odvolací súd rozsudok potvrdil. Rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom prvostupňového súdu nadobudol právoplatnosť dňa 29.06.2018.

6. Súd prvej inštancie pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu v súlade s § 137 písm. c) C.s.p., vychádzajúc z ust. § 70 ods. 1 zák. č. 162/1995 Z.z. dospel k záveru, že žalobcovia nepredložili súdu žiadne dôkazy o tom, že sú vlastníkmi niektorého z bytov alebo nebytových priestorov, nachádzajúcich sa v bytovom dome na Q. XX Z. C.. Podľa názoru súdu prvej inštancie tak žalobcovia nepreukázali, že majú naliehavý právny záujem na určovacej žalobe, pričom súčasne nemajú ani aktívnu legitimáciu na podanie takejto žaloby. Žalobcovia totiž neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že sú vlastníkmi niektorého z bytov alebo nebytových priestorov nachádzajúcich sa v predmetnom bytovom dome, čo je podmienkou domáhania sa určenia spoluvlastníctva k spoločným častiam a zariadeniam predmetného bytového domu. Žalobcovia nepredložili žiadne dôkazy, ktorý by vyvracal hodnovernosť a záväznosť údajov o nehnuteľnostiach uvedených v katastri nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXXX, z obsahu ktorého nevyplýva, že by vlastnili byt alebo nebytový priestor, nachádzajúci sa v predmetnom bytovom dome. Dospel tak k záveru, že danom prípade neexistuje stav právnej neistoty medzi žalobcami a žalovanými, ktorý by vyžadoval vydanie meritórneho rozhodnutia. Na základe týchto úvah konštatujúc, že žalobcovia nemajú ani dôvod požadovať prerušenie konania z dôvodu vedenia iných konaní, ktoré s predmetnou vecou nesúvisia, návrh žalobcu v 1. rade na prerušenie konania zamietol a zamietol tiež aj žalobu vo veci samej.

7. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. Vychádzajúc z úspechu žalovaných v konaní uzavrel, že úspešní žalovaní v 2. a 3. rade majú nárok na náhradu trov konania voči neúspešným žalobcom. Žalovaný v 1. rade by mal tiež nárok na náhradu trov konania, avšak žiadne trovy mu nevznikli, preto mu nepriznal právo na náhradu trov konania voči žalobcom.

8. Voči tomuto rozsudku v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia v 1. až 3. rade z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. a), d), e), f), g) a h) C.s.p. a odvolaciemu súdu navrhli, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. Uviedli, že nesúhlasia s názorom súdu prvej inštancie, ktorý dôvod pre zamietnutie žaloby videl v tom, že žalobcovia nie sú vedení v LV č. XXXXX ako vlastníci bytu alebo nebytového priestoru. Pokiaľ by súd vykonal fyzickú obhliadku na mieste samom, resp. by pripustil výpovede strán sporu a svedkov, zistil by na rozdiel od listín, že faktický stav je taký, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú držiteľmi stavby na dvore, ktorú aj dlhodobo užívajú, že žalobcovia v 1. a 2. rade sú držiteľmi bytu č. X, ktorý aj obývajú a dlhodobo užívajú, že žalobca v 3. rade je držiteľom bytu č. X, ktorý s rodinou aj obýva a nerušene dlhodobo užíva a žalobcovia v 1. a 2. rade sú držiteľmi bytu č. X, ktorý aj obývajú a nerušene užívajú. Žalobcovia sú teda väčšinou faktickí držiteľia bytových a nebytových priestorov nachádzajúcich sa v predmetnej nehnuteľnosti. Preto nemôžu súhlasiť s argumentom súdu o nedostatku aktívnej legitimácie žalobcov na podanie žaloby. Opätovne poukázali na konania vedené pred Okresným súdom Košice I pod sp. zn. 34C/23/2019, sp. zn. 13C/388/2013 a 34C/7/2019, pričom ide o živé spory, ktoré nie sú ukončené, z ktorých vyplýva, že žalobcovia sú aktívne legitimovaní na podanie predmetnej žaloby. Súd preto rozhodol predčasne a nesprávne, pokiaľ nevyhovel návrhu žalobcu v 1. rade na prerušenie konania a tiež nesprávne žalobu zamietol. Z existencie prebiehajúcich sporov žalobcovia vyvodzujú aj existenciu naliehavého právneho

záujmu na požadovanom určení. Bez požadovaného určenia sa právo žalobcov stane ohrozeným, ich postavenie neistým. Súd svojím rozhodnutím uprel právo žalobcov na prístup k súdu, porušil ich ústavné právo na meritórne rozhodnutie vo veci.

9. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu navrhol potvrdiť rozsudok ako vecne správny. Stotožnili sa s dôvodmi, pre ktoré zamietol žalobu súd prvej inštancie, ktoré považuje za správne. Poukázal na to, že žalobkyňa v 2. rade sa na Okresnom súde Košice II. v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/35/2020 domáha nahradenia prejavu vôle pri prevode vlastníctva bytu č. X, pričom v žalobe na jednej strane namieta jeho neexistenciu a na strane druhej sa domáha jeho prevodu. Súd prvej inštancie správne rozhodol, pokiaľ neprerušil konanie. Žalobcovia sa nedôvodnými žalobami domáhajú práv k iným nehnuteľnostiam, čo nie je dôvodom na prerušenie tohto konania. Žalobcovia vedú niekoľko súdnych konaní (9 sporov), každou ďalšou žalobou vyvolávajú len väčší zmätok a ani sami nevedia, akých práv sa v jednotlivých konaniach domáhajú.

10. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu zotrvali na svojej odvolacej argumentácii. Opätovne poukázali na to, že sú držiteľmi až štyroch rozličných priestorov v predmetnom bytovom dome, čo zakladá ich aktívnu legitímáciu v konaní.

11. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcov bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29.09.2021 o 09.35 hod. v poj. miestnosti č. dv. 202/II.p., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 23.09.2021 na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

13. Žalobcovia v odvolaní namietajú odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), d), e), f), g) a h) C.s.p., teda že neboli splnené procesné podmienky, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Odvolací súd dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody nie sú naplnené.

15. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcov, vedúcej bez ďalšieho k zamietnutiu žaloby.

16. Vecná legitímácia, či už aktívna alebo pasívna sa vo všeobecnosti v civilnom sporovom konaní rozumie oprávnenie strán sporu vyplývajúce z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má tá zo strán sporu, ktorej svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitímácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitímácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje.

17. Žalobcovia na preukázanie aktívnej vecnej legitímácie v konaní musia predložiť súdu také dôkazy, z ktorých vyplýva, že sú nositeľmi subjektívneho práva, v opačnom prípade súd musí z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, žalobu zamietnuť.

18. Podľa § 13 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z. s vlastníctvom bytu a nebytového priestoru v dome je nerozlučne spojené spoluvlastníctvo spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušenstva a spoluvlastníctvo alebo iné spoločné práva k pozemku.

19. Niet pochyb o tom, že žalobcovia sa v prejednávanej veci domáhajú určenia, že sú spoluvlastníkmi priestoru v podkroví predmetného bytového domu, ktorý je vedený podľa ich tvrdení na LV č. XXXXX nesprávne ako byt č. X a ktorý je podľa ich názoru spoločným zariadením, resp. spoločnou časťou

predmetného bytového domu, s ktorým je spojené spoluvlastníctvo, ktoré patrí vlastníkom bytov a nebytových priestorov nachádzajúcich sa v predmetnom bytovom dome tak, ako má na mysli vyššie cit. ust. § 13 ods. 1 zák. č. 182/1993 Z.z.

20. Správne súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia v danom prípade by boli aktívne legitimovaní na podanie takejto žaloby len vtedy, pokiaľ by preukázali, že sú vlastníkami bytu alebo nebytového priestoru nachádzajúceho sa v predmetnom bytovom dome, s ktorým je v zmysle zákona spojené aj spoluvlastníctvo k spoločným častiam, resp. spoločným zariadeniam domu.

21. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, ktorý dospel k záveru, že žalobcovia vykonaným dokazovaním nepreukázali, že sú vlastníkami bytu alebo nebytového priestoru nachádzajúceho sa v predmetnom bytovom dome. Z aktuálneho LV č. XXXXX nevyplýva, že by žalobcovia boli vlastníkami bytu alebo nebytového priestoru v tomto bytovom dome. Pokiaľ žalobcovia aj užívajú byt alebo nebytový priestor v predmetnom bytovom dome, či už na základe užívacieho titulu alebo bez neho, táto skutočnosť sama osebe nezakladá ich aktívnu legitimáciu v konaní, keďže tak, ako už bolo vyššie uvedené aktívne legitimovaným na podanie takejto žaloby je len vlastník bytu alebo nebytového priestoru. Pokiaľ teda žalobcovia v odvolaní poukazujú na aktuálny faktický stav, teda že užívajú niektoré z bytov v predmetnom bytovom dome bez toho, aby preukázali, že sú ich vlastníkami, táto skutočnosť nemôže mať vplyv na existenciu aktívnej vecnej legitimácie v konaní.

22. Odvolací súd považuje za správny názor súdu prvej inštancie, ktorý nevyhovel návrhu žalobcu v 1. rade a neprerušil toto konanie z dôvodu vedenia iných súdnych konaní, na ktoré poukazujú žalobcovia aj v odvolaní.

23. Je pravdou, že žalobcovia vedú iné súdne konania, v ktorých sa domáhajú určenia vlastníctva k niektorým bytovým jednotkám, nachádzajúcim sa v predmetnom bytovom dome. V prípade úspechu žalobcov v týchto konaniach by žalobcovia získali aktívnu vecnú legitimáciu v tomto konaní. Niet však pochýb, že ku dňu začatia tohto konania, ale ani do dňa rozhodnutia súdu prvej inštancie nebolo v žiadnom z týchto konaní právoplatne určené vlastníctvo čo i len niektorého zo žalobcov k bytu alebo nebytovému priestoru v predmetnom bytovom dome. Keďže ku dňu začatia tohto konania žalobcovia nepreukázali vlastníctvo k bytu alebo nebytovému priestoru v predmetnom bytovom dome, teda nepreukázali existenciu aktívnej vecnej legitimácie v konaní, správne postupoval súd, pokiaľ zamietol návrh na prerušenie konania a žalobu zamietol. Takýmto postupom neboli upreté práva žalobcov na súdnu ochranu, pretože nič im nebráni v prípade úspechu čo i len v niektorom zo spomínaných konaní domáhať sa ochrany svojich práv spojených s vlastníctvom bytu súdnou cestou.

24. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd v súlade s § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil rozsudok ako vecne správny vrátane výroku o trovách konania a vrátane výroku o zamietnutí návrhu žalobcu v 1. rade na prerušenie konania.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že úspešným žalovaným v 2. a 3. rade priznal náhradu trov odvolania voči neúspešným žalobcom v celom rozsahu. Žalovanému v 1. rade, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, trovy odvolacieho konania nevznikli, preto nepriznal vo vzťahu medzi týmito stranami sporu náhradu trov odvolacieho konania.

26. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).